

бъдje изложено на голѣми страдания. Христосъ каза: „По-
добре азъ да пострадамъ, отколкото цѣлото човѣчество“. Следователно, по-добре е да пострада физическиятъ човѣкъ, отколкото неговите идеи. Идеите въ човѣка представляватъ цѣлото човѣчество. Имаме ли идеи, ние сме човѣци; нѣмаме ли идеи, ние не сме човѣци. Какви идеи трѣбва да има човѣкъ? Благородни и възвишени идеи, благородни и възвишени желания. Безъ такива идеи и желания, човѣкътъ е мъртвецъ, той не живѣе.

Казвате: Дано дойде Христосъ на земята! Ако дойде Христосъ на земята, хората пакъ ще Го разпнатъ, не по стария, но по новъ нѣкакъвъ начинъ. Защо? Защото Христосъ люби Бога. Много кръстове е имало и ще има за ония, които любятъ Бога. Ако нѣкой набръчка малко лицето си и запита Господа, защо му дава толкова страдания, Господъ ще каже: „Изпjdете този навънъ! Той не е за сегашните времена, нека остане за бѫдещите дни и години!“ За онзи, който е готовъ, Богъ ще каже: „Заковете този!“ Той ще изпита голѣма радостъ, че сж го удостоили съ такива страдания. Той ще благодари за привилегията, съ която се ползува. Който е готовъ да служи на Бога, той гледа на страданията, като на велико благо, на велика привилегия. Мнозина запитватъ, защо сж страданията въ свѣта. Казвамъ: страданията идатъ, за да научатъ хората да правятъ добро. Днесъ хората подържатъ мисълта, че съ доброто не може да се живѣе, съ истината не може да се живѣе. — Какъ ще се живѣе тогава? Ако съ доброто и съ истината не може да се живѣе, още по-невъзможно е да се живѣе съ злото и съ лъжата. — Тъй, поне малко да се изкриви истината. Не, никакво изкривяване на истината! Животът на съвременните хора е пъленъ съ изкривявания, вследствие на което идватъ нещастията и страданията. Въличния, въ семействия, въ обществения, въ религиозния животъ на хората има изкривявания, които трѣбва да се изправятъ. Въ начините, по които хората днесъ се лѣкуватъ, пакъ има изкривявания. Когато заболѣе нѣкой, първата му работа трѣбва да седи въ това, да се обѣрне къмъ Бога, съ молба да му даде нѣкакъвъ правиленъ методъ за лѣкуване, да му изпрати човѣкъ, опредѣленъ за него. Като намѣри този човѣкъ, той ще му каже: Братко, моля ти да ми помогнешъ. Азъ ще ти платя, споредъ колкото разполагамъ, но ще те моля и ти да останешъ доволенъ. Ако разполагамъ, ще ти дамъ и сто хиляди лева, да изкажа своя-